

Sygn. akt II AKzW 121/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Pośpiech

Protokolant: Damian Skril

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Andrzeja Kuklisa**

po rozpoznaniu w sprawie **G. C.**

skazanego za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej

z dnia 18 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV Kow 1124/14

w przedmiocie umorzenia postępowania wykonawczego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej umorzył postępowanie wykonawcze z wniosku skazanego G. C. w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbywanie w systemie dozoru elektronicznego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 24 maja 2012 roku, sygn. akt III K 701/11. Wydając zaskarżone orzeczenie Sąd podniósł, iż skazany nie spełnia warunków formalnych uprawniających do ubiegania się o rzeczone zezwolenie, albowiem oprócz w/wym. kary skazany ma jeszcze do odbycia karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt III K 665/12.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył skazany. Podniósł m.in. że w sprawie Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej sygn. akt III K 665/12, w postanowieniu z dnia 3 kwietnia 2014 r. o zarządzeniu wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, uprzednio warunkowo zawieszonej, skrócono ten okres o 70 dni, odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych. W zaistniałej sytuacji suma kar podlegających wykonaniu wynosi poniżej 12 miesięcy, co pozwala na udzielenie zezwolenia na odbywanie orzeczonych kar pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktyczno – prawnych stwierdzając, że zaistniała przesłanka wyłączająca prowadzenie postępowania w przedmiocie zezwolenia na odbywanie przez G. C. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 24 maja 2012 roku, sygn. akt III K 701/11.

Stosownie do brzmienia art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 roku, Nr 142, poz. 960 ze zm.) w sytuacji skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegające łączeniu kary pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, udzielenie zgody na odbywanie kary w systemie dozoru stosuje się wyłącznie do kar nieprzekraczających w sumie jednego roku.

W przypadku skazanego warunek ten nie został spełniony.

Skazanemu bowiem oprócz opisanej wyżej kary pozbawienia wolności wymierzono jeszcze karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lat (wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt III K 665/12). Jednakże na mocy prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt III 1Ko 1718/113, karę tę zarządzono do wykonania. Bez znaczenia przy tym dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje to, że w tym orzeczeniu skrócono okres wymierzonej kary o 70 dni, odpowiadający liczbie uiszczonych przez skazanego stawek dziennych grzywny.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż G. C. nie spełnia wymogu formalnego, o jakim mowa w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960 z zm.).

Wykładnia gramatyczna tego przepisu sprzeciwia się przyjęciu, że odnosi się on do sumy kar, które nadają się do wykonania w chwili orzekania o dozoru elektronicznym. Wszak mowa tam jest o karach pozbawienia wolności, które zostały wymierzone, a więc w domyśle w wyroku (wyrokach), w którym rozstrzygano o odpowiedzialności karnej sprawcy i określano rozmiar kary jako sankcji za popełniony czyn.

Zgodnie z założeniami projektu do ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, system ten ma dawać szansę na stosowanie represji karnej wobec sprawców tzw. drobnych przestępstw. Z jednej strony ma on być na tyle dolegliwy, aby spełniać postulat sprawiedliwej odpłaty, a z drugiej strony nie nieść za sobą negatywnych skutków, które towarzyszą nawet krótkiej izolacji więziennej (np. wzajemna demoralizacja skazanych).

Z powyższego wynika, iż może on odnosić się tylko do skazanych, którzy nie są niebezpieczni, czy zdemoralizowani, i dlatego też w tym systemie może być wykonywana krótkoterminowa kara pozbawienia wolności tylko wobec takich sprawców. Treść natomiast omawianego przepisu w powiązaniu z treścią uzasadniania projektu tej ustawy wskazuje jednoznacznie, że podstawowym kryterium oceny stopnia demoralizacji skazanych w kontekście tej ustawy jest wymiar orzeczonych względem nich kar jednostkowych, lub też sumy tych kar odbywanych kolejno. Z założenia więc ustawodawca przyjmuje, że osoby, wobec których orzeczono kary jednostkowe w wymiarze przekraczającym 1 rok, lub kary jednostkowe (kolejno odbywane), których suma przekracza ten próg, są na tyle zdemoralizowane, iż nie ma w ich przypadku gwarancji, że kara odbywana w systemie dozoru elektronicznego spełni swe cele. (post. Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 5 marca 2014 r. II AKz w 82/14, publ. LEX nr 1433831)

W niniejszej sprawie suma kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w wyrokach z dnia 24 maja 2012 r. i 26 lipca 2012 r. przekracza okres, o którym mowa w art. 6 ust. 4 wyżej cytowanej ustawy. Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie zachodzi ujemna przesłanka wyłączająca postępowanie wykonawcze w części dotyczącej odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego, wobec czego zasadnie umorzył postępowanie w tym przedmiocie.

W tej sytuacji argumentacja przytoczona w zażaleniu nie mogła wpłynąć na zmianę, bądź uchylenie zaskarżonego postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- odpis doręczyć skazanemu,

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 17 kwietnia 2015 roku.